

PADOMES DIREKTĪVA 2014/87/EURATOM**(2014. gada 8. jūlijs),****ar kuru groza Direktīvu 2009/71/Euratom, ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 31. un 32. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu, kas izstrādāts, pēc atzinuma saņemšanas no personu grupas, kuru Zinātnes un tehnikas komiteja iecēlusi no dalībvalstu zinātnisko ekspertu vidus,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Direktīvu 2013/59/Euratom ⁽³⁾ nosaka vienotus drošības pamatstandartus darbinieku apstarošanai, medicīniskai apstarošanai un iedzīvotāju apstarošanai pakļautu personu veselības aizsardzībai pret apdraudējumu, ko rada jonizējošais starojums.
- (2) Padomes Direktīvā 2009/71/Euratom ⁽⁴⁾ dalībvalstīm ir noteikts pienākums izveidot un uzturēt kodoldrošības valsts sistēmu. Minētajā direktīvā ir ietverti noteikumi, kas paredzēti kodoldrošības jomas galvenajā starptautiskajā instrumentā, proti, Konvencijā par kodoldrošību ⁽⁵⁾, kā arī Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) noteiktajos drošības pamatprincipos ⁽⁶⁾.
- (3) Padomes Direktīvā 2011/70/Euratom ⁽⁷⁾ dalībvalstīm noteikts pienākums izveidot un uzturēt lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts sistēmu.
- (4) Padomes 2007. gada 8. maija secinājumos par kodoldrošību un lietotas kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu uzsvērts, ka "kodoldrošība ir katras valsts atbildība, ko atbilstīgā gadījumā īsteno saskaņā ar ES regulējumu. Lēmumus par drošības darbībām un kodoliekārtu uzraudzību pieņems tikai operatori un attiecīgu valstu iestādes".
- (5) Pēc 2011. gadā Japānā notikušās Fukušimas kodolavārijas visā pasaulē uzmanība no jauna tika pievērsta pasākumiem, kas nepieciešami, lai samazinātu risku un nodrošinātu augsta līmeņa kodoldrošību. Pamatojoties uz Eiropas Padomes 2011. gada 24. un 25. marta secinājumiem, valstu kompetentās regulatīvās iestādes, kopā ar Komisiju Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupas (ENSREG), kura izveidota ar Komisijas Lēmumu 2007/530/Euratom ⁽⁸⁾, satvarā, veica Kopienas līmeņa visaptverošus riska un drošības novērtējumus kodolspēkstacijām ("noturības testi"). Rezultātos tika apzināti vairāki uzlabojumi, ko varētu īstenot attiecībā uz kodoldrošības pieejām un nozares praksi iesaistītajās valstīs.

⁽¹⁾ 2014. gada 2. aprīļa atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 341, 21.11.2013., 92. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV L 13, 17.1.2014., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Lēmums 1999/819/Euratom (1999. gada 16. novembris) par Eiropas Atomenerģijas kopienas (Euratom) pievienošanu 1994. gada Konvencijai par kodoldrošību (OV L 318, 11.12.1999., 20. lpp.).

⁽⁶⁾ SAEA drošības pamatprincipi: Drošības pamatprincipi, SAEA drošuma standartu sērija Nr. SF-1 (2006).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai (OV L 199, 2.8.2011., 48. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Lēmums 2007/530/Euratom (2007. gada 17. jūlijs) par Eiropas augstākā līmeņa grupas izveidošanu kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos (OV L 195, 27.7.2007., 44. lpp.).

Turklāt Eiropadome arī aicināja Komisiju attiecīgi pārskatīt spēkā esošo tiesisko regulējumu un regulatīvo satvaru kodoliekārtu drošībai un ierosināt uzlabojumus, kas varētu būt vajadzīgi. Eiropadome uzsvēra arī, ka Savienībā būtu jāīsteno un nemitīgi jāuzlabo visaugstākie kodoldrošības standarti.

- (6) Spēcīga kompetentā regulatīvā iestāde ar faktisku neatkarību regulējošo lēmumu pieņemšanā ir pamatprasība attiecībā uz Kopienas kodoldrošības regulatīvo satvaru. Lai kodoldrošība būtu augstā līmenī, ir ārkārtīgi svarīgi, lai kompetentā regulatīvā iestāde, pieņemot regulatīvos lēmumus, spētu īstenot savas pilnvaras neatkarīgi, pārskatāmi un bez nevēlamas ietekmes. Regulatīvie lēmumi un izpildes darbības kodoldrošības jomā būtu jābalsta uz objektīviem ar drošību saistītiem tehniskiem apsvērumiem un jānosaka bez jebkādas nevēlamas ārējas ietekmes, kas varētu kompromitēt drošību, piemēram, nevēlama ietekme, kas saistīta ar mainīgiem politiskiem, ekonomiskiem vai sabiedriskiem apstākļiem.

Būtu jāpastiprina Direktīvas 2009/71/Euratom noteikumi par kompetento regulatīvo iestāžu funkcionālo nodalīšanu, lai nodrošinātu regulatīvo iestāžu faktisku neatkarību no nevēlamas ietekmes to regulatīvo lēmumu pieņemšanā un lai garantētu, ka tām tiek nodrošināti attiecīgi līdzekļi un kompetence tām uzticēto pienākumu īstenošanai. Regulatīvajām iestādēm jo īpaši vajadzētu būt pietiekamām juridiskajām pilnvarām, pietiekamam personālsastāvam un pietiekamiem finanšu resursiem pienācīgai tām uzticēto pienākumu īstenošanai.

Taču stingrākajām prasībām nebūtu jāskar cieša sadarbība atbilstīgā gadījumā ar citām attiecīgām valsts iestādēm vai dalībvalstu noteiktās vispārējās politikas pamatnostādnes.

- (7) Regulatīvo lēmumu pieņemšanas procesā būtu jāņem vērā prasmes un zināšanas, ko var sniegt tehniskā atbalsta organizācija. Šīs zināšanas būtu jābalsta uz jaunākajām zinātnes un tehnikas atziņām – tostarp tādām, kas gūtas operatīvajā pieredzē un ar drošības jautājumiem saistītā pētniecībā, – uz zināšanu pārvaldību un uz atbilstīgiem tehniskiem resursiem.
- (8) Saskaņā ar SAEA Vispārējo drošības prasību 1. daļu būtu jārespektē gan dalībvalstu loma kodoldrošības pamatstruktūras izveidē, gan regulētāja loma šīs pamatstruktūras īstenošanā.
- (9) Tā kā kodolnozare ir ļoti specifiska nozare un tā kā tādu darbinieku skaits, kam ir nepieciešamās īpašās zināšanas un kompetence, ir ierobežots, tas var izraisīt izpildvaras amatos esošu darbinieku iespējamu rotāciju starp kodolnozari un regulatoriem, tāpēc īpaša uzmanība būtu jāpievērš interešu konfliktu novēršanai. Turklāt vajadzētu veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka interešu konfliktu nav tām organizācijām, kas kompetentajai regulatīvajai iestādei sniedz konsultācijas vai pakalpojumus.
- (10) Kodolavārijas sekas var pārsniegt valstu robežas, tāpēc būtu jāveicina cieša sadarbība, koordinācija un informācijas apmaiņa starp kodoliekārtu tuvumā esošo dalībvalstu kompetentajām regulatīvajām iestādēm neatkarīgi no tā, vai minētajās dalībvalstīs tiek vai netiek ekspluatētas kodoliekārtas. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir ieviesti piemēroti pasākumi šādas sadarbības veicināšanai attiecībā uz kodoldrošības jautājumiem ar pārrobežu ietekmi.
- (11) Lai nodrošinātu pienācīgu prasmju apgūšanu un atbilstošu kompetences līmeņu sasniegšanu un uzturēšanu, visām pusēm vajadzētu nodrošināt, lai visi darbinieki, kuriem ir pienākumi saistībā ar kodoliekārtu kodoldrošību un gatavību ārkārtas situācijām kodoliekārtās un reaģēšanu uz tām, turpinātu zināšanu apguvi. To var panākt, izveidojot apmācības programmas un plānus, procedūras apmācības programmu periodiskai pārskatīšanai un atjaunināšanai, kā arī budžetā apmācībai paredzot attiecīgus līdzekļus.
- (12) Vēl kāda svarīga mācība, kas tika gūta no Fukušimas kodolavārijas, ir tas, cik svarīgi ir uzlabot kodoldrošības jautājumu pārredzamību. Pārredzamība ir arī svarīgs līdzeklis, ar kuru var veicināt regulatīvo iestāžu lēmumu pieņemšanas neatkarību. Tādēļ pašreizējie Direktīvas 2009/71/Euratom noteikumi attiecībā uz informāciju, ko sniedz plašai sabiedrībai, būtu jāprecizē attiecībā uz to, kāda informācija ir jāsniedz. Turklāt plašākai sabiedrībai būtu jānodrošina iespējas saskaņā ar kodoldrošības valsts sistēmu piedalīties attiecīgos ar kodoliekārtām saistītu lēmumu pieņemšanas procesa posmos, ņemot vērā valstu dažādās sistēmas. Lēmumi par licencēšanu joprojām ir kompetento valsts iestāžu atbildībā.

- (13) Šajā direktīvā noteiktās prasības attiecībā uz pārredzamību papildina tās prasības, kas noteiktas *Euratom* tiesību aktos. Padomes Lēmumā 87/600/Euratom ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir noteikts pienākums ziņot un sniegt informāciju Komisijai un citām dalībvalstīm, ja to teritorijā notiek radiācijas avārija; savukārt Direktīvā 2013/59/Euratom ir ietvertas prasības dalībvalstīm informēt plašu sabiedrību par veicamajiem veselības aizsardzības pasākumiem un rīcību gadījumā, ja notiek radiācijas avārija, kā arī sniegt ar regulāriem intervāliem atjauninātu informāciju iedzīvotājiem, kurus varētu ietekmēt šāda avārija.
- (14) Sestajā pārskatīšanas sanāksmē Konvencijas par kodoldrošību Līgumslēdzējas puses atkārtoti uzsvēra savu apņemšanos attiecībā uz secinājumiem, kas tika izdarīti otrajā ārkārtas sanāksmē pēc Fukušimas avārijas. Konkrēti, tās uzsvēra, ka “kodolspēkstacijas būtu jāprojektē, jābūvē un jāekspluatē ar mērķi novērst avārijas un, ja avārija notiek, mazināt tās sekas un izvairīties no piesārņojuma ārpus kodoliekārtas teritorijas”, un ka “regulatīvajām iestādēm būtu jānodrošina, ka šie mērķi tiek piemēroti, lai apzinātu un īstenotu piemērotus drošības uzlabojumus esošajās kodolspēkstacijās”.
- (15) Ņemot vērā SAEA noteikumu un Rietumeiropas kodolregulatoru asociācijas (WENRA) panākto tehnisko progresu, kā arī reaģējot uz mācībām, kas gūtas no noturības testiem un Fukušimas kodolavārijas izmeklēšanas, Direktīva 2009/71/Euratom būtu jāgroza, lai tajā iekļautu augsta līmeņa Kopienas kodoldrošības mērķi, kas aptver visus kodoliekārtu dzīves cikla posmus (vietas izvēle, projektēšana, būvniecība, nodošana ekspluatācijā, ekspluatācija, ekspluatācijas izbeigšana). Konkrēti, ar šo mērķi tiek aicināts veikt būtiskus drošības uzlabojumus jaunu reaktoru projektos, kur būtu jāizmanto modernās zināšanas un tehnoloģijas, ņemot vērā jaunākās starptautiskās drošības prasības.
- (16) Minētais mērķis jo īpaši būtu jāsasniedz, veicot kodoldrošības izvērtējumus, kuri ir ietverti šīs direktīvas darbības jomā. Tie būtu jāveic licences turētājiem valsts kompetentās regulatīvās iestādes kontrolē, un tos var izmantot, lai novērtētu lielas avārijas risku, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/92/ES ⁽²⁾, ar noteikumu, ka ir izpildītas šīs direktīvas prasības.
- (17) Padziļinātas aizsardzības koncepcija ir būtiska kodoliekārtu drošībai un ir pamats augsta līmeņa kodoldrošības mērķu īstenošanai. Tādu padziļinātas aizsardzības principu piemērošana, kas atzīti starptautiskos standartos un norādēs un ko atzīst WENRA, nodrošina, ka uz drošības darbībām, ciktāl tas praktiski iespējams, attiecas neatkarīgu noteikumu kopums; līdz ar to kļūmes gadījumā tā tiktu atklāta, izlīdzināta vai izlabota ar atbilstīgiem pasākumiem. Katra atsevišķā līmeņa efektivitāte ir būtisks elements padziļinātai aizsardzībai, kuras mērķis ir novērst avārijas un mazināt tās sekas, ja tādas tomēr notiek. Padziļināta aizsardzība parasti ir strukturēta piecos līmeņos. Ja viena līmeņa pasākumi nav veiksmīgi, tiek iesaistīti nākamā līmeņa pasākumi. Pirmā aizsardzības līmeņa pasākumu mērķis ir novērst anomālu darbību un sistēmas kļūmes. Ja ar pirmā līmeņa pasākumiem mērķi nesasniedz, anomālu darbību kontrolē vai kļūmes atklāj ar otrā aizsardzības līmeņa pasākumiem. Ja ar otrā līmeņa pasākumiem mērķi nesasniedz, trešais līmenis nodrošina, ka drošības funkcijas tālāk tiek veiktas, aktivizējot konkrētas drošības sistēmas un citus drošības mehānismus. Ja ar trešā līmeņa pasākumiem mērķi nesasniedz, ceturtais līmenis avārijas izplatīšanos ierobežo ar avārijas pārvaldību, lai tādējādi novērstu vai mazinātu smagus avārijas apstākļus, kuros notiek radioaktīvo materiālu ārējā noplūde. Pēdējais mērķis (piektā līmeņa aizsardzība) ir ievērojamu ārēju noplūžu radioloģisko seku mazināšana ar reaģēšanas pasākumiem ārpus kodoliekārtas teritorijas.
- (18) Efektīvu kodoldrošības kultūru kopā ar padziļinātu aizsardzību uzskata par vienu no pamatfaktoriem, lai sasniegtu augsta līmeņa kodoldrošību un tās pastāvīgu uzlabošanu. Efektīvas kodoldrošības kultūras radītāji jo īpaši ietver šādus: organizācijas visa līmeņa darbinieku un vadības apņemšanās par galveno izvirzīt kodoldrošību un pastāvīgi uzlabot to; tas, ka tiek veicināta visu līmeņu personāla spēja kritiski vērtēt, vai tiek ievēroti būtiski drošības principi un prakse, lai pastāvīgi uzlabotu kodoldrošību; darbinieku spēja savlaicīgi ziņot par drošības jautājumiem; operatīvajā pieredzē gūto mācību apzināšana; sistemātiski ziņojumi par jebkādam novirzēm no normāliem darbības apstākļiem vai kārtības, kas ir būtiska tādā avāriju pārvaldībā, kurai ir potenciāls ietekmēt kodoldrošību. Svarīgi elementi, kas palīdz sasniegt spēcīgu kodoldrošības kultūru, ir jo īpaši efektīvas vadības sistēmas, atbilstīga izglītība un apmācība un kārtība, kādā licences turētājs reģistrē, novērtē un dokumentē iekšējai un ārējai drošībai būtisku darbības pieredzi, kā arī izvirzīto jautājumu efektīva risināšana.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 87/600/Euratom (1987. gada 14. decembris) par Kopienas noteikumiem par operatīvu informācijas apmaiņu radiācijas avāriju gadījumos (OV L 371, 30.12.1987., 76. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

- (19) Tad, kad šajā direktīvā tiek lietots formulējums “praktiski īstenojams”, tas būtu jāpieņem saskaņā ar pieņemtām definīcijām, jo īpaši saskaņā ar Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (WENRA) un SAEA definīcijām.
- (20) Pēc *Three Mile Island* un Černobiļas kodolavārijām Fukušimas kodolavārija no jauna spilgti parādīja, cik ļoti svarīga ir ietvēruma funkcija, kas ir pēdējā barjera cilvēku un vides aizsardzībai pret noplūdēm, kas rodas avārijā. Tāpēc tam, kurš iesniedz pieteikumu, lai saņemtu licenci jaunas kodolspēkstacijas vai pētniecības reaktora būvēšanai, būtu jāpierāda, ka konstrukcija norobežo reaktora aktīvās zonas bojājumu sekas ietvērumā, t. i., licences pieprasītājam būtu jāpierāda, ka lielas vai neatļautas radioaktīvas noplūdes iespējamība ārpus ietvēruma ir ārkārtīgi niecīga, un minētajam licences pieprasītājam būtu jāspēj ar lielu ticamības pakāpi apliecināt, ka šāda noplūde nenotiks.
- (21) Saistībā ar avāriju nepieļaušanu un seku mazināšanu būtu jāpieprasa konkrētāki avāriju pārvaldības pasākumi un reaģēšanas pasākumi ārpus kodoliekārtas teritorijas. Tiem vajadzētu būt saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvā 2013/59/*Euratom*, un tiem nebūtu jāskar minētie noteikumi. Licences turētājam būtu jāparedz procedūras, pamatnostādnes un pasākumi saistībā ar avārijām, tostarp smagām avārijām, kas varētu rasties visos darbības režīmos, tostarp pilnas jaudas, izslēgšanas un pārejas stadijās, nodrošinot konsekvenci un nepārtrauktību starp visām šādām procedūrām un kārtību un nodrošinot, ka tās tiek īstenotas, pārskatītas un atjauninātas. Ar minēto kārtību būtu arī jāparedz pietiekams darbinieku skaits, aprikojums un citi nepieciešamie resursi. Būtu jāparedz arī organizatoriskā struktūra ar skaidri sadalītiem pienākumiem, kā arī koordinācija starp reaģēšanas struktūrām.
- (22) Noturības testi pierādīja, cik ļoti svarīgs ir uzlabots sadarbības un koordinēšanas mehānisms starp visām pusēm, kas atbildīgas par kodoldrošību. Salīdzinošās novērtēšanas, kuras mērķis ir pilnveidot pieredzi un veikt tās apmaiņu, un nodrošināt augstu kodoldrošības standartu vienotu piemērošanu, ir izrādījušies labs līdzeklis pašvīvas stiprināšanai.
- (23) Sadarbība kodoldrošības jautājumos starp dalībvalstīm ir labi izveidota un var sniegt papildu vērtību saistībā ar kodoldrošību, pārredzamību un atvērtību pret ieinteresētajām pusēm Eiropas un starptautiskajā līmenī.

Dalībvalstīm, to kompetentajām regulatīvajām iestādēm attiecīgi izmantojot ENSREG un balstoties uz WENRA zināšanām, ik pēc sešiem gadiem būtu jādefinē metodoloģija, darba uzdevumi un termiņš salīdzinošajai novērtēšanai par kopīgu konkrētu tehnisku tēmu, kas saistīta ar to kodoliekārtu kodoldrošību. Izvērtējamā kopīgā konkrētā tehniskā tēma būtu jānosaka, izvēloties no WENRA drošības atsauces līmeņiem vai pamatojoties uz operatīvās darbības atsauksmēm, incidentiem un avārijām un tehnoloģisko un zinātnisko attīstību. Dalībvalstīm būtu jāveic valsts mēroga pašnovērtējums un jāorganizē sava valsts mēroga pašnovērtējuma kopīga salīdzinošā novērtēšana, ko veic citu dalībvalstu kompetentās regulatīvās iestādes.

Būtu jāsaģatavo ziņojumi par minētajās salīdzinošajās novērtēšanās gūtajiem konstatējumiem. Ņemot vērā minēto salīdzinošo novērtēšanu ziņojumu rezultātus, dalībvalstīm būtu jāizstrādā valsts rīcības plāni, lai reaģētu uz visiem attiecīgajiem konstatējumiem un savu valsts izvērtējumu. Salīdzinošo novērtēšanu ziņojumiem būtu arī jāveido pamats jebkuram kopsavilkuma ziņojumam par Savienības mērogā īstenošanās tematiskās salīdzinošās novērtēšanas iznākumu, kuru kopīgi sagatavojušas dalībvalstu kompetentās regulatīvās iestādes. Kopsavilkuma ziņojuma mērķim nebūtu jā kategorizē kodoliekārtu drošība; tajā uzmanība drīzāk būtu jāpievērš procesam un tehniskajiem konstatējumiem, kas gūti tematiskajā salīdzinošajā novērtēšanā, lai varētu dalīties šajā pasākumā gūtajās zināšanās.

Salīdzinošajā novērtēšanā būtu jāvalda savstarpējai uzticībai, un tādēļ būtu jāpieņem, ka Komisija, kad vien tas praktiski iespējams, informētu dalībvalstis, kad tā plāno lietot salīdzinošās novērtēšanas ziņojumu rezultātus savos politikas dokumentos.

- (24) Dalībvalstu pienākumiem ziņot par šīs direktīvas īstenošanu un Komisijas pienākumam sagatavot ziņojumu, pamatojoties uz valstu ziņojumiem, būtu jāsniedz iespēja izskatīt un izvērtēt šīs direktīvas īstenošanas dažādus aspektus, kā arī tās efektivitāti. Starptautiskā līmenī ir noteikti vairāki attiecīgi ziņošanas pienākumi, piemēram, Konvencijā par kodoldrošību paredzētie ziņojumi, kuru rezultātus var izmantot šīs direktīvas īstenošanas izvērtēšanā. Turklāt šajā direktīvā būtu jāparedz papildu ziņošanas prasības attiecībā uz tematiskajā kodoliekārtu salīdzinošajās novērtēšanās gūtajiem konstatējumiem. Tādēļ, lai vienkāršotu tiesību aktus un samazinātu administratīvo slogu, ziņošanas pienākumi dalībvalstīm būtu jāpadara mazāk apgrūtināši gan attiecībā uz ziņošanas biežumu, gan ziņojumu saturu.
- (25) Saskaņā ar kategorizēto pieeju šīs direktīvas noteikumu piemērojamība ir atkarīga no tā, kādas kodoliekārtas atrodas dalībvalsts teritorijā. Tāpēc, īstenojot šos noteikumus valsts tiesību aktos, dalībvalstīm būtu jāņem vērā to kodoliekārtu radīto risku potenciālo apmēru un būtību, kuras tās plāno būvēt vai jau ekspluatēt. Jo īpaši kategorizētajai pieejai būtu jāattiecas uz tām dalībvalstīm, kurām ir tikai nelieli kodolmateriālu un radioaktīvo materiālu

krājumi, piemēram, tādi, kuri saistīti ar nelielu pētniecības reaktoru ekspluatāciju un kuri smagas avārijas gadījumā neradītu sekas, kas salīdzināmas ar kodolspēkstaciju avāriju sekām.

- (26) Šīs direktīvas noteikumiem, kas ir cieši saistīti ar kodoliekārtu esamību, proti, tiem, kas attiecas uz licences turētāja pienākumiem, jaunajām, īpašajām prasībām attiecībā uz kodoliekārtām, un noteikumiem, kas attiecas uz gata-vību ārkārtas situācijām kodoliekārtā un reaģēšanas pasākumiem, nebūtu jāattiecas uz tām dalībvalstīm, kurās nav kodoliekārtu. Šīs direktīvas noteikumi būtu jātransponē un jāīsteno atbilstīgi katras konkrētās valsts situācijai un ņemot vērā to, ka minētajām dalībvalstīm nav kodoliekārtu, vienlaikus nodrošinot, lai valdība vai kompetentās iestādes kodoldrošībai veltītu pienācīgu uzmanību.
- (27) Saskaņā ar Direktīvu 2009/71/Euratom dalībvalstīm ir jāizveido un jāuztur kodoliekārtu kodoldrošības valsts normatīvā un organizatoriskā sistēma. Lēmums par to, kā pieņemt valsts sistēmas noteikumus un ar kādiem instrumentiem tos piemēro, ir dalībvalstu kompetencē.
- (28) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šāda dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (29) Tādēļ Direktīva 2009/71/Euratom būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2009/71/Euratom groza šādi:

- 1) direktīvas 1. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“MĒRĶI, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS”;

- 2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šo direktīvu piemēro jebkurai civilajai kodoliekārtai, kam jāizsniedz licence.”;

- b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šī direktīva papildina Līguma 30. pantā minētos pamatstandartus attiecībā uz kodoliekārtu kodoldrošību, un tā neskar spēkā esošus Kopienas tiesību aktus par darbinieku un iedzīvotāju veselības aizsardzību pret jonizējošā starojuma radīto apdraudējumu, jo īpaši Direktīvu 2013/59/Euratom (*).”

(*) Padomes Direktīva 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV L 13, 17.1.2014., 1. lpp.).”;

- 3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) kodolelektrostacija, bagātināšanas iekārta, kodoldegvielas ražošanas iekārta, pārstrādes iekārta, pētnieciskā reaktora iekārta, izlietotās kodoldegvielas glabātava; un”;

- b) pantam pievieno šādus punktus:

“6) “avārija” ir jebkāds netīšs atgadījums, kura sekas vai iespējamās sekas ir nozīmīgas no pretradiācijas aizsardzības vai kodoldrošības viedokļa;

7) “incidents” ir jebkāds netīšs atgadījums, kura sekas vai iespējamās sekas nav maznozīmīgas no pretradiācijas aizsardzības vai kodoldrošības viedokļa;

- 8) "anomālas darbības" ir darbības process, kas ir novirze no parastās darbības un par ko ir paredzēts, ka tas notiks vismaz reizi iekārtas ekspluatācijas laikā, bet kas no atbilstīgu projektēšanas noteikumu viedokļa nerada nekādu nopietnu kaitējumu elementiem, kuri ir svarīgi attiecībā uz drošību vai izraisa avārijas apstākļus;
 - 9) "projekta bāze" ir tādu apstākļu un notikumu diapazons, kuri nepārprotami ņemti vērā kodoliekārtas projektēšanā, tostarp uzlabošanās, saskaņā ar noteiktiem kritērijiem tā, ka iekārta spēj tos izturēt, nepārsniedzot drošības sistēmu plānotās ekspluatācijas pieļaujamās robežas;
 - 10) "projektēta avārija" ir avārijas stāvokļi, kuri ņemti vērā, projektējot kodoliekārtu saskaņā ar noteiktiem projektēšanas kritērijiem, un kuros degvielas bojājumi attiecīgā gadījumā un radioaktīvo materiālu noplūde nepārsniedz pieļaujamās robežas;
 - 11) "smagi apstākļi" ir apstākļi, kas ir daudz smagāki par apstākļiem, kuri saistīti ar projektā paredzētām avārijām; šādus apstākļus var izraisīt vairākas kļūmes, piemēram, visu drošības sistēmas funkciju pilnīga atteice vai praktiski neiespējams notikums.;
- 4) direktīvas 2. nodaļā pēc virsraksta "PIENĀKUMI" iekļauj šādu iedaļu:

"1. IEDAĻA

Vispārēji pienākumi";

- 5) direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis attiecībā uz kodoliekārtu kodoldrošību izveido un uztur valsts normatīvo un organizatorisko sistēmu ("valsts sistēma"). Valsts sistēmā jo īpaši paredz:

- a) pienākumu sadali un koordināciju starp attiecīgām valsts struktūrām;
- b) valsts kodoldrošības prasības, kas aptver visus kodoliekārtu dzīves cikla posmus;
- c) licencēšanas sistēmu un licenci nesaņēmušu kodoliekārtu darbības aizliegšanu;
- d) sistēmu kodoldrošības regulatīvai kontrolei, ko veic kompetentā regulatīvā iestāde;
- e) efektīvas un samērīgas izpildes darbības, tostarp attiecīgā gadījumā korigējošu darbību vai kodoliekārtas darbības apturēšanu un licences grozīšanu vai atcelšanu.

To, kā pieņemt un ar kādiem instrumentiem piemērot b) apakšpunktā minētās valsts kodoldrošības prasības, ir dalībvalstu kompetencē.;

- 6) direktīvas 5. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Dalībvalstis nodrošina kompetentās regulatīvās iestādes faktisku neatkarību no nevēlamas ietekmes tās regulatīvo lēmumu pieņemšanā. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka:

- a) kompetentā regulatīvā iestāde ir funkcionāli nodalīta no visām citām struktūrām vai organizācijām, kas saistītas ar kodolenerģijas izmantošanas veicināšanu vai izmantošanu, un, īstenojot savus regulatīvos pienākumus, tā neprasa un nesaņem norādes no nevienas šādas struktūras vai organizācijas;
- b) kompetentā regulatīvā iestāde pieņem regulatīvus lēmumus, pamatojoties uz stingrām un pārredzamām ar kodoldrošību saistītām prasībām;
- c) kompetentajai regulatīvajai iestādei ir paša savi pienācīgi budžeta piešķirumi, lai īstenotu savus regulatīvos pienākumus, kas definēti valsts sistēmā, un tā ir atbildīga par piešķirtā budžeta izpildi;
- d) kompetentā regulatīvā iestāde nodarbina atbilstīgu skaitu darbinieku, kuriem ir kvalifikācija, pieredze un zinātība, kas vajadzīga to pienākumu izpildei. Tā var izmantot ārējus zinātniskus un tehniskus resursus un papildu zinātību, lai sekmētu savu regulatīvo funkciju izpildi;

- e) kompetentā regulatīvā iestāde nosaka procedūras jebkādu interešu konfliktu nepieļaušanai un atrisināšanai;
- f) kompetentā regulatīvā iestāde sniedz ar kodoldrošību saistītu informāciju, neprasot atļauju nevienai citai struktūrai vai organizācijai, ar noteikumu, ka tas neapdraud citas svarīgākas intereses, piemēram, drošību, kā noteikts attiecīgos tiesību aktos vai starptautiskajos instrumentos.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajai regulatīvajai iestādei tiek piešķirtas juridiskās pilnvaras, kas tai vajadzīgas, lai īstenotu pienākumus saistībā ar 4. panta 1. punktā aprakstīto valsts sistēmu. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā ir paredzētas kompetentās regulatīvās iestādes, kurām uzticēti šādi galvenie regulatīvie uzdevumi:

- a) ierosināt, izstrādāt vai palīdzēt izstrādāt valsts kodoldrošības prasības;
 - b) pieprasīt licences turētājam ievērot valsts kodoldrošības prasības un pieprasīt pierādīt šo prasību un attiecīgās licences nosacījumu ievērošanu;
 - c) pārbaudīt šādu ievērošanu, izmantojot regulatīvus novērtējumus un inspekcijas;
 - d) ierosināt vai īstenot efektīvas un samērīgas izpildes nodrošināšanas darbības.”;
- 7) direktīvas 6., 7. un 8. pantu aizstāj ar šādiem:

“6. pants

Licences turētāji

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka:

- a) galvenā atbildība par kodoliekārtas kodoldrošību ir licences turētājam. Minēto atbildību nevar deleģēt, un tā ietver atbildību par līgumslēdzēju un apakšuzņēmēju darbībām, kuras var ietekmēt kodoliekārtas kodoldrošību;
- b) iesniedzot pieteikumu licences saņemšanai, pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz kodoldrošības pierādījums. Šādu pierādījumu apjoms un detalizācijas līmenis ir proporcionāls attiecīgās kodoliekārtas un tās atrašanās vietas apdraudējuma potenciālajam apmēram un būtībai;
- c) licences turētājiem ir pienākums regulāri novērtēt, pārbaudīt un, ciktāl tas ir praktiski iespējams, pastāvīgi uzlabot kodoliekārtu kodoldrošību, un darīt to sistemātiski un pārbaudāmā veidā. Tas ietver pārbaudi, vai ir ieviesti pasākumi avāriju nepieļaušanai un avāriju seku mazināšanai, tostarp padziļinātas aizsardzības noteikumu piemērošanas pārbaudi;
- d) licences turētāji izveido un īsteno pārvaldības sistēmas, kurās par prioritāti noteikta kodoldrošība;
- e) licences turētāji nodrošina piemērotas procedūras un pasākumus ārkārtas situācijām kodoliekārtās, tostarp smagas avārijas pārvaldības pamatnostādnes vai līdzvērtīgus pasākumus, lai efektīvi reaģētu uz avārijām nolūkā novērst vai samazināt tās sekas. Minētās procedūras jo īpaši:
 - i) ir saderīgas ar citām darbības procedūrām un periodiski tiek īstenotas, lai pārbaudītu to praktisko piemērojamību;
 - ii) novērš avārijas un smagas avārijas, kas varētu notikt visos darbības veidos, un tās, kuras vienlaicīgi aptver vai ietekmē vairākas vienības;
 - iii) paredz kārtību ārējas palīdzības saņemšanai;
 - iv) tiek periodiski pārskatītas un regulāri atjauninātas, ņemot vērā mācībās gūto pieredzi un avārijās gūtās atziņas;
- f) licences turētājiem jāparedz un jāuztur finanšu resursi un cilvēkresursi ar atbilstīgu kvalifikāciju un kompetenci, lai tie spētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz kodoliekārtas kodoldrošību. Licences turētāji arī nodrošina, ka līgumslēdzējiem un apakšuzņēmējiem, kuri ir to atbildībā un kuru darbības var ietekmēt kodoliekārtas kodoldrošību, ir vajadzīgie cilvēkresursi ar atbilstīgu kvalifikāciju un kompetenci, lai spētu pildīt savus pienākumus.

7. pants

Zinātība un prasmes kodoldrošības jomā

Lai iegūtu, uzturētu un attīstītu mūsdienīgu un savstarpēji atzītu zinātību un prasmes kodoldrošības jomā un saistībā ar gatavību ārkārtas situācijām kodoliekārtā, dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā tiktu paredzēts, ka visām pusēm ir pienākums nodrošināt izglītību un apmācību saviem darbiniekiem, kuru darba pienākumi ir saistīti ar kodoliekārtu kodoldrošības jautājumiem.

8. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai darbiniekiem un sabiedrībai tiktu sniegta vajadzīgā informācija par kodoliekārtu kodoldrošību un tās regulējumu, īpaši ņemot vērā vietējās iestādes, iedzīvotājus un ieinteresētās personas, kas dzīvo kodoliekārtas tuvumā. Saskaņā ar minēto pienākumu nodrošina, ka kompetentā regulatīvā iestāde un licences turētāji atbilstīgi savas atbildības jomām un saskaņā ar savu saziņas politiku sniedz:

- a) informāciju darbiniekiem un sabiedrībai par normāliem kodoliekārtu darbības apstākļiem; un
- b) incidentu un avāriju gadījumā tūlītēju informāciju darbiniekiem un sabiedrībai, un kompetentajām regulatīvajām iestādēm citās dalībvalstīs, kas atrodas kodoliekārtas tuvumā.

2. Informāciju sabiedrībai dara pieejamu saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem un starptautiskajiem instrumentiem – ar noteikumu, ka tas neapdraud citas svarīgākas intereses, piemēram, drošību, kuras noteiktas attiecīgos tiesību aktos vai starptautiskajos instrumentos.

3. Neskarot 5. panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā regulatīvā iestāde attiecīgā gadījumā iesaistās sadarbības pasākumos par kodoliekārtu kodoldrošību ar kompetentajām regulatīvajām iestādēm citās dalībvalstīs, kas atrodas kodoliekārtas tuvumā, tostarp apmainoties ar informāciju un/vai daloties tajā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai tiek sniegtas atbilstīgas iespējas efektīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā attiecībā uz kodoliekārtu licencēšanu saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem un starptautiskajiem instrumentiem.”;

8) pēc 8. panta iekļauj šādu iedaļu:

“2. IEDAĻA

Īpaši pienākumi

8.a pants

Kodoliekārtu kodoldrošības mērķis

1. Dalībvalstis nodrošina, lai valsts kodoldrošības sistēmā būtu noteikts, ka kodoliekārtas projektē, izvietoj, būvē, nodod ekspluatācijā, ekspluatē un izbeidz to ekspluatāciju ar mērķi nepieļaut avārijas un gadījumā, ja notiktu avārija, mazināt tās sekas un novērst:

- a) agrīnas radioaktīvas noplūdes, kuru dēļ būtu vajadzīgi ārkārtas pasākumi ārpus kodoliekārtām, bet to īstenošanai nebūtu pietiekami daudz laika;
- b) lielas radioaktīvas noplūdes, kuru dēļ būtu vajadzīgi aizsargpasākumi, kurus nevarētu ierobežot telpā vai laikā.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka 1. punktā norādītais mērķis:

- a) attiecas uz kodoliekārtām, kuru būvniecībai pēc 2014. gada 14. augusta pirmo reizi tiek piešķirta licence;
- b) tiek izmantots par atsauci praktiski īstenojama drošības uzlabojumu savlaicīgai ieviešanai esošās kodoliekārtās, tostarp saistībā ar 8.c panta b) punktā paredzētajām periodiskajām drošības pārbaudēm.

8.b pants

Kodoliekārtu kodoldrošības mērķa īstenošana

1. Lai sasniegtu 8.a pantā noteikto kodoldrošības mērķi, dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka gadījumos, uz kuriem attiecas padziļināta aizsardzība, to piemēro, lai nodrošinātu, ka:

- a) tiek pēc iespējas samazināta ārkārtēju ārēju dabas un netīšu cilvēka izraisītu apdraudējumu ietekme;
- b) netiek pieļauta anomāla darbība un kļūmes;
- c) tiek kontrolēta anomāla darbība un tiek konstatētas kļūmes;
- d) tiek kontrolētas projektētās avārijas;
- e) tiek kontrolēti smagi apstākļi, tostarp novērsta avāriju eskalācija un mazinātas smagu avāriju sekas;
- f) pastāv 8.d panta 1. punktā paredzētās organizatoriskās struktūras.

2. Lai izpildītu 8.a pantā noteikto kodoldrošības mērķi, dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka kompetentā regulatīvā iestāde un licences turētājs veic pasākumus, ar ko veicina un uzlabo efektīvu kodoldrošības kultūru. Minētie pasākumi jo īpaši ietver:

- a) pārvaldības sistēmas, kurās kodoldrošībai paredzēta pienācīga prioritāte un kuras visos personāla un vadības līmeņos veicina spēju kritiski vērtēt attiecīgo drošības principu un prakses efektīvu īstenošanu un laikus ziņot par drošības pasākumiem, kā paredzēts 6. panta d) punktā;
- b) kārtību, kādā licences turētājs reģistrē, novērtē un dokumentē no iekšējās un ārējās drošības viedokļa nozīmīgu ekspluatācijas pieredzi;
- c) licences turētāja pienākumu ziņot kompetentajai regulatīvajai iestādei par notikumiem, kas var ietekmēt kodoldrošību; un
- d) izglītības un apmācības kārtību, kā paredzēts 7. pantā.

8.c pants

Sākotnējais novērtējums un drošības periodiska pārskatīšana

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā būtu noteikts, ka:

- a) licences piešķiršanai, kas atļauj būvēt kodoliekārtu vai ekspluatēt kodoliekārtu, pamatā ir atbilstošs vietas un iekārtas novērtējums, kas ietver kodoldrošības apliecinājumu attiecībā uz valsts kodoldrošības prasībām, balstoties uz 8.a pantā noteikto mērķi;
- b) licences turētājs kompetentās regulatīvās iestādes reglamentējošā kontrolē sistemātiski un regulāri vismaz reizi desmit gados atkārtoti novērtē kodoliekārtas drošību, kā paredzēts 6. panta c) punktā. Minētā atkārtotā drošības novērtējuma mērķis ir nodrošināt atbilstību aktuālajam projektam, un tajā tiek norādīti turpmāki drošības uzlabojumi, ņemot vērā novecošanas jautājumus, ekspluatācijas pieredzi, jaunākos pētījumu rezultātus un starptautisko standartu attīstību, par atsauci izmantojot 8.a pantā noteikto mērķi.

8.d pants

Gatavība ārkārtas situācijām kodoliekārtās un reaģēšana uz tām

1. Neskarot Padomes Direktīvas 2013/59/Euratom noteikumus, dalībvalstis nodrošina, lai valsts sistēmā tiktu paredzēts izveidot organizatorisku struktūru gatavībai ārkārtas situācijām kodoliekārtās un reaģēšanai uz tām, paredzot skaidru pienākumu sadalījumu un koordināciju starp licences turētāju un kompetentajām iestādām un organizācijām, ņemot vērā visus ārkārtas situācijas posmus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka starp pasākumiem gatavībai ārkārtas situācijām kodoliekārtās un reaģēšanai uz tām, kas paredzēti valsts sistēmā, un citiem pasākumiem gatavībai ārkārtas situācijām kodoliekārtās un reaģēšanai, kuri prasīti Direktīvā 2013/59/Euratom, pastāv konsekvence un pēctecība.”;

9) pēc 8.d panta iekļauj šādu nodaļu:

“2.a NODAĻA

SALĪDZINOŠĀ NOVĒRTĒŠANA UN ZIŅOŠANA

8.e pants

Salīdzinošā novērtēšana

1. Dalībvalstis vismaz reizi desmit gados sagatavo periodiskus pašnovērtējumus par savu valsts sistēmu un kompetentajām regulatīvajām iestādēm un aicina veikt starptautisku salīdzinošo novērtēšanu par attiecīgiem savas valsts sistēmas segmentiem un kompetentajām regulatīvajām iestādēm ar mērķi pastāvīgi uzlabot kodoldrošību. Šādu salīdzinošo novērtējumu rezultātus paziņo dalībvalstīm un Komisijai, tiklīdz tie ir pieejami.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņotā veidā:

- a) tiek veikts valsts novērtējums, pamatojoties uz konkrētu tēmu, kas saistīta ar attiecīgo kodoliekārtu kodoldrošību to teritorijā;
- b) visas pārējās dalībvalstis un Komisija kā novērotāja tiek aicinātas veikt a) apakšpunktā minētā valsts novērtējuma salīdzinošo novērtēšanu;
- c) tiek veikti atbilstoši turpmāki pasākumi pēc attiecīgiem salīdzinošajā novērtēšanā gūtiem konstatējumiem;
- d) kad ir pieejami rezultāti, tiek publicēti attiecīgi ziņojumi par minēto procesu un tā galveno iznākumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu ieviesti pasākumi, kas pirmo tematisko salīdzinošo novērtēšanu ļauj sākt 2017. gadā un pēc tam turpmākās tematiskās salīdzinošās novērtēšanas veikt vismaz reizi sešos gados.

4. Gadījumā, ja notiek avārija, kas izraisa situācijas, kad nepieciešami ārkārtas pasākumi ārpus kodoliekārtas vai sabiedrības aizsargāšanas pasākumi, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka nekavējoties tiek aicināts veikt starptautisku salīdzinošo novērtēšanu.”;

10) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pirmoreiz līdz 2014. gada 22. jūlijam un pēc tam līdz 2020. gada 22. jūlijam dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.”;

b) panta 3. punktu svītros;

11) direktīvas 10. pantā pēc 1. punkta pievieno šādu punktu:

“1.a Šīs direktīvas 6., 8.a, 8.b, 8.c un 8.d panta transponēšanas un īstenošanas pienākumi neattiecas uz dalībvalstīm, kurās nav kodoliekārtu, ja vien minētās valstis nepieņem lēmumu attīstīt kādu ar kodoliekārtām saistītu darbību, kurai to jurisdikcijā jāsaņem licence.”

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2017. gada 15. augustam. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un jebkurus turpmākus grozījumus minētajos noteikumos.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. C. PADOAN*
